

22. februar 2003.

LM's landsstyrelse er fra forskellig side blevet tilskyndet til at afklare forholdet til Willow Creek og de impulser, som i de seneste år er tilgået også LM derfra. Derfor havde landsstyrelsen ved sit møde den 21.-22. februar en længere drøftelse af dette anliggende og vil på den givne foranledning over for LM-venner og andre, der står spørgende, udtrykke følgende om -

LM og Willow Creek-inspirationen.

LM har involveret sig i kontakt til Willow Creek konceptet -

- ved at opfordre nogle af de ansatte prædikanter til at deltage i Willow Creek-konferencer i Sverige for flere år siden.
- ved at tilskynde (i nogen måde også med økonomisk støtte) nogle fra kredsledelserne til at deltage i Willow Creek-lederkonferencerne i København, februar 2001 og november 2002.
- ved at udgive bogen "Smittende tro" på vort forlag.
- ved en ansat medarbejders aktive engagement i undervisningsoplægget "Smittende tro".

Vi har gjort det i fuld bevidsthed om, at Willow Creek-menigheden i Chicago står for en anderledes teologisk profil end det, som vi i LM ud fra vores åndelige identitet vil målbære, og at man dér også i flere henseender gør brug af arbejdsmåder og -midler, som på ingen måde kan anses for brugbare for os - hvad enten det skyldes kirkelige eller kulturelle divergenser.

Samtidig har vi haft en intention og forventning om, at der uanset dette meget vel gennem repræsentanter for Willow Creek ville kunne hentes inspiration til og øget vision for en mere målrettet satsen på det at nå mennesker i vores omgivelser med Guds kald til frelse. Og at der også ville kunne stiftes bekendtskab med arbejdsmåder og -midler, som meget vel kunne være tjenlige og værd at lade sig inspirere af og efterprøve også i en LM-sammenhæng i Danmark. Dette ud fra kendskab til, at de notorisk har gode erfaringer fra et årelangt stærkt engagement i at nå vor tids kirke- og mødefremmede, sekulariserede mennesker med evangeliet.

Vi finder det i pagt med nytestamentlig forståelse af evangelisering og også med generationers LM-erfaring, at *det én gang givne, uforanderlige evangelium* om frelse fra synd og død og fortabelse ved Jesu forsonergerning (jvf. bl.a. 1 Kor 1 + 2) kan og skal *formidles* til mennesker *på forskellige måder*, influeret af, hvordan det bedst kan nå igennem, så det kan høres og tilegnes af modtagerne i deres forskellighed. ("Troen kommer af det, der *høres*.")

Det er også i overensstemmelse med både apostolisk kristendom (jvf. bl.a. 1 Kor 9) og hævdunden LM-identitet at være optaget af, at så mange som muligt skal få anledning til at møde et kristent vidnesbyrd i en form og på en måde, som er vedkommende og udfordrende til personlig tilegnelse. At der måtte blive mere brand for udadrettet mission, må i høj grad være et ønskeligt anliggende for LM.

At være optaget af at kommunikere vidnesbyrdet om Jesus, så det af dem, vi har med at gøre, høres som et aktuelt, vedkommende ord til frelse, er ikke uden videre identisk med at servere det for folk, som de vil have, eller at tale folk efter munden. Som Ordets budbærere i proklamation af lov og evangelium må vi vel i grunden til enhver tid og på ethvert sted både tilstræbe og øve os på at møde folk der, hvor de er.

Det må konstateres, at mange - også mange deltagere fra LM - gennem det, der er formidlet på de to konferencer i Danmark, har mødt en drivfjeder til mere frimodig satsen på - både gennem personlig venskabsevangelisering og gennem alternative mødeoplæg - at række evangeliet til mennesker, der ikke er vant til at høre Guds Ord - uden at det nødvendigvis er eller skal være kopiering af Chicago-arbejdsformer.

Det må også konstateres, at undervisningen ved konferencerne klart har været gennemvævet af, at det, som det drejer sig om, er, at mennesker, der i deres aktuelle tilstand har den evige fortabelse i vente, måtte blive friet fra Satans magt og føres over i Guds elskede Søns Rige. At hævde noget andet må karakteriseres som falsk vidnesbyrd og savner dokumentation fra det faktiske indhold i konferencerne.

Til Willow Creek som til alt andet, der møder os i tiden, er der grund til at forholde sig i en kritisk efterprøven af, om det holder mål over for Guds Ord som det, hvorpå alt i kirke og menighedsliv må vurderes. Det må vi være åbne for og vil også gerne tilskynde til.

I en vurdering af Willow Creek-inspirationen er det vigtigt, at det materiale, der lægges til grund, er repræsentativt og sagsrelevant for det anliggende, man vil forholde sig til og ytre sig om, og at det i så høj grad som muligt friholdes for at være bygget på subjektive oplevelser, hvor personligt overbevisende de end kan forekomme en selv. Sværmeriets kendetegn er, at "det indre lys" i en eller anden form får vægt og bliver vejledende frem for ydre, mere konstaterbare kriterier.

Et omfattende materiale med titlen "*Willow Creek, Hvem? Hvad? Hvorfor?*", som for tiden verserer og har fundet vej til mange LM'ere, og som angiveligt mener at kunne påvise, at Willow Creek-inspirationen skulle være båret af dæmoniske åndsmagter, må LS tage afstand fra, såvel for så vidt angår argumentationen som konklusionen, -

- fordi det må siges at bero på særdeles tvivlsomme kilder,
- fordi det rummer så mange utroværdige, ikke underbyggede, yderligtgående påstande,
- fordi det drager uholdbare konklusioner af løsrevne citater,
- fordi det i så ringe grad beskæftiger sig med indholdet i, hvad der reelt foreligger af skriftligt og mundtligt forkyndelses- og undervisningsmateriale fra Willow Creek-repræsentanterne og specielt, som det har været målbåret ved lederkonferencerne i København.

I lyset af at Willow Creek-repræsentanterne fra Chicago, blandt andet i deres tænkning om omvendelse og frelsestilegnelse, er kendetegnet af en anden kirkelig og teologisk tilgang, er det vigtigt at være bevidste om, at den øgede vision for at drage mennesker ind i Guds Rige ikke nødvendigvis er sammenkoblet med den mere reformert farvede tilskyndelse til "afgørelse for Jesus", men meget vel lader sig forene også med den luthersk orienterede overbevisning om, at et menneske kommer til tro derved, at Gud Helligånd gør sin genfødende gerning ved nådens midler.

Samtidig bør vi på ingen måde være blinde for, at en stærk optagethed af ydre former og midler kan afstedkomme en svækket tillid til Ordets iboende kraft til at nyskabe - en mulig konsekvens, som der kan være al grund til at være på vagt over for, ligesom der er grund til positivt at tilskynde til, at Guds hellige vilje og hans grænseløst store nåde fortsat formidles som det centrale og altafgørende i vort kald til at virke for evangeliets fremme.

LM's landsstyrelse

Jens Schmidt
Formand

Leif Rasmussen
Generalsekretær